

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Dansemus

Citation: Wied, Gustav: "Thummelumsen. Dansemus. Skærmudsler. Et Opgør. Tre Satyrspil. 1968", i Wied, Gustav: *Thummelumsen. Dansemus. Skærmudsler. Et Opgør. Tre Satyrspil. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied10val-shoot-idm140381265217792/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Thummelumsen. Dansemus. Skærmudsler. Et Opgør. Tre Satyrspil. 1968

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

nu tænkt mig, at De kunde gi' hende no'et ind, saa at hun blev nødt til at holde Sengen en tre Ugers Tid.

NIKOLAJSSEN (uforsstaende) Gi' Mutter no'et ind ...? Hva' fornoet ind?

FORMANDEN (kort) Ja, nu har vi advaret Dem, og *det er sidste Gang!* .. Hvis Deres Kone ikke har forladt Fabrikken inden Lørdag, saa maa De ta' Følgerne! . Adieu!

Aften samme Dag —
Madam Nikolajsen og hendes Mand sidder ved Nædveren

MANDEN (sukkende) Ja, saa maa jeg altsaa gi' Dig no'et ind, Mutter ...

KONEN (leende) Hva' Fanden mon *det* skulde være?

MANDEN. Ja, sig mig *det!*

KONEN. Aa, det har naturligvis ikke været for andet end for at gøre Dig bange, Nikolajsen!

MANDEN. Nej, jeg kan da ikke godt tænke mig, at det var Alvor.

KONEN. Nej vist ikke; saa igeifrem sjofle kan de da ikke være ... Ikke om de saa mødte frem med seks sorte Hingste, skulde de nu slæbe mig fra Fabrikken! Man har da sin *Frighed!*

MANDEN (begeistret) *Det* har man! ... Leve Socialdemokratiet!

Fredag og Lørdag gear Madam Nikolajsen som sædvanlig paa sin Fabrik, og der sker intet foruroligende — Hun og Manden sidder Søndag Aften og taler sammen om, at nu er Historien vel drevet over Og saa gaar de i Seng og sover de Retfærdiges Søvn. — —

Men da Nikolajsen Mandag Morgen sidder ved Kaffen og kigger i sin socialistiske Avis, slaar han pludselig Næven i Bordet og raaber.

Mutter, Mutter, nu har vi *alligevel!* Spillet gaaende!

KONEN (kommer lørende ind fra Køkkenet) Hva' er der? Hva' raaber Du saadan op for?

MANDEN peger i Avisen, og de læser sammen følgende

Partimeddelelse.

Henrik Nikolajsen, hvis Kone er gaaet i Arbejde som Strejkebryder hos Tobaksfabrikant Niels Lundberg, er ekskluderet af vort Forbund og arbejder fra Dags Dato ikke mere paa nogen Byggeplads i Absalonia og

Omegn. Henrik Nikolajsen kan ikke optages som Medlem i nogen Afdeling af Rugmelisk-Murer-Forbund

Olaf Hansen,

Formand for Absalonas Murer-Forbund

— — —

Motto

Berødt paa Eksklusionen altid vær,
den kommer, naar Du mindst den ventet nær!

(Herman Wessel)

— — —

Samme Dags Aften deltager Redaktør Fresleben af ovennævnte arbejdervenlige Organ (i sin Egenskab af Medlem af kongelig rugmelisk Yachtklub) i en Route hos Hans Kongelige Højhed Prins Mikko og fører, i Kjøle og udgangs Vest, og under betegnelse Luder Hendes Naade Baronesse v Hochleben til Bufetten

—————

Klokken er tre, Nat, og Taagen ligger tyk og sur over Byen

Fader se i Naade ned
Til den hele Red'lighed

klunprer Sangværket: Rådhusets Taarn

— — —
Aage Mackeprang har været paa Bal hos Kopist Holmblad i Kanalgade — Det er Sannen, Herluf Holmblad, som ogsaa er Boghandler, og hans Søster Gyda, der har haft „jævnaldrende Aften med Dens“ —

Og nu spjækker Aage hjemad dybt forelsket i Gyda og oplydt af mangehaandede Tanker — Han skudrer sig i Overtrikken og smøger Kraven op om Ørene:

Uff, sikken en Taage! . . . Det var for Resten en morsom Mand, den Kopist Holmblad! . . . Den Tale, han holdt ved Bordet, om at man godt kunde være glade og lykkelige, fordi man boede „ovenover Linofeumen“, var skam god! . . . Og som han vist holdt af sin Kone og sine Børn! . . . Og saa flittig han var at sidde derinde i Sovekammeret og arbejde med sit Skriverseri, medens de andre dansede! . . . Næ—e, ja, og da han saa pludselig kom farende ind med Pennen bag Øret og slog Armen om Livet paa Frøken Breum og valsedede rundt med hende! — Frøken Breum . . . (Mackes østre Øre faar sit Tilfælde) . . . Gud véd, hvad Frøken Breum egentlig var for Ea? Dejlig var hun at se paa . . . men farlig vist! (Han føler en varm Blodstrøm rulle ned igennem sig ved Tanken om hendes nøgne Hals og Skuldre) . . . Aa Gud, aa Gud! han havde følt den mest kriblende Lyst til at trykke sit Ansigt ned i hendes Bryst . . . det saa' ud som Sne, og hans Ansigt havde glødet som Ild! . . . Hvordan mon det var . . . hvordan mon det var . . . var at